

ἀμετάβλιπτος, ἐπειδὴ ή γωνία αΒγ τῆς ἐμπιπτέσης ἐκτίνος αΒ, εἶναι πάντοτε ἴση μὲ γωνίαν

λον, αἱ φακαὶ τέττα τῇ τελευταῖς εἴδες ὄνομά-
ζουται Μηνίσκοι· Ή Γραμμὴ ΖΗ εἶναι ὀκονὸς Ά'-
ξων κάθε μιᾶς ἀπὸ αὐτὰς τὰς φακὰς, ἐπειδὴ
διέρχεται διὰ τῶν κορυφαίων αὐτῶν σημείων, η διὰ
τῆς μέσης.

γ'. *Ἐεώ ΛΝ μία κυρτόκυρτος φακὴ (χ. 25.) η μία
κοιλόκοιλος (χ. 26.) ἔσωσαι ΑΦ ΦΒΥ αἰήμιδιάμε-
τροι τῶν κυρτογύτων χ κοιλογύτων αὐτῶν, αἵστοισι
εδὼ εἶναι οἱ σημεῖα ἀπὸ τῆς σημείεω Γ ὅπερε εἶναι εἰς τὸν ἄξο-
να, ὑπόθεσον μίαν ἀκτίνα ΓΔ διέσαιρενν, η ὅποια
πίπτει ἐπὶ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς φακῆς εἰς τὸ σημεῖον
Δ. ἀπὸ τῆς σημείεως Δ ἐπεξεύχων η κάθετος ΒΔ,
τότε η ἀκτὶς διερχομένη διὰ μέσης τῆς πλέον συμ-
παγῆς ὁσίας τῆς ίδλης, θέλει γυρίσει ἀπὸ τὸν
δρόμον της ΓΕ πρὸς τὴν κάθετον ΔΒ, χ γύρω θέ-
λει θλασθῆ ἀπὸ τὸ Δ εἰς τὸ Ε ἐπὶ τὴν ἄλλην
ἐπιφάνειαν. Ἡ χών η κάθετος ΑΗ διὰ τῆς σημείεως
Ε, τότε η ἀκτὶς ΔΕ διέσπαξε τὴν ίδλην εἰς τὸν
ἀέρα, θέλει εῦγη ἀπὸ τὸν δεύτερον της δρόμου
ΔΘ, χ γύρω θέλει ἀκολυθήσει ἔνα τρέτον ΕΙ ἀπομα-
κρινομένη ἀπὸ τῆς καθέτες ΕΗ η ΑΕ. Οὗτον εἶναι
φανερὸν ἐκ τῆς χύματος, οἵτινες μὲν κυρτὴ φακὴ βιάζει
τὴν ἀκτίνα ΕΙ νὰ πλησιάσῃ εἰς τὸν ἄξονα, χ νὰ τὸν
κόψῃ εἰς τὸ Ι, η δὲ κοίλη βιάζει τὴν ὄμοιαν ἀκ-
τίνα Ε νὰ ἀπομακρυνθῇ τῆς ἄξονος· τὸ ίδιον ἡ-
θελεσυμβῆ εἰς τὰς ἐπιπεδοκύρτες, χ εἰς τὰς ἐ-
πιπεδοκοίλες, μὲ διάγην χεδὸν διαφοράν.

δ'. *Οσον διὰ τὰς διαφόρες ἰδιότητας ὅλων τῶν εἰδῶν
τῶν φακῶν, χ διὰ τὰς ἀκτίνας ὅπερε πίπτεσι